

FRANZEFOS GJENVINNING AS AVD TRONDHEIM
Bratsbergvegen 296
7036 TRONDHEIM

Saksbehandler, innvalgstelefon
Sigrid Lund Drage, 73 19 92 09

Vedtak - endret tillatelse - sorteringsanlegg for næringsavfall - mottak mellomagring og behandling av kasserte fritidsbåter - Trondheim sorteringsanlegg - Lia - Franzefoss Gjenvinning - Lia - Trondheim

Statsforvalteren endrer Franzefoss Gjenvinning AS sin tillatelse etter forurensningsloven til mottak, mellomagring og behandling av avfall, kasserte fritidsbåter og mindre yrkesfartøy på Trondheim sorteringsanlegg i Lia.

Tillatelsens årlige ramme er ikke endret. Den er på 60 000 tonn. Rammen for samtidig lagring er økt med 50 tonn, til 15 250 tonn avfall.

Tillatelsen gis på visse vilkår og er gyldig fra dags dato.

Vedtaket kan påklages.

Vi viser til søknad om endring av tillatelse etter forurensningsloven til drift av anlegg for mottak, mellomagring og behandling av avfall. Søknaden er datert 9.7.2020 (mottak, mellomagring og behandling av fritidsbåter). Vi viser også til møter, telefonsamtaler, korrespondanse i ettertid.

Vedtak

Statsforvalteren i Trøndelag endrer Franzefoss Gjenvinning AS sin tillatelse til mottak, mellomagring og behandling av avfall og kasserte fritidsbåter og mindre nyttefartøy som omsøkt på gnr. 113, bnr. 22 i Trondheim kommune. Tillatelsen gis i medhold av vern mot forurensninger og om avfall av 13. mars 1981 nr. 6 (forurensningsloven) § 11 jf. § 16 og endret i medhold av § 18 første ledd nr. 5.

Vedleggene til tillatelsen er også en del av de juridiske kravene.

Tillatelsen med tilhørende vilkår er vedlagt.

Frister i tillatelsen

Bedriften må forholde seg til følgende frister i tillatelsen:

Tiltak	Frist	Vilkår
Tilstandsrapport om mulig forurensning av grunn og grunnvann	1. juni 2024	3.6
Finansiell sikkerhet	snarest	8
Årsrapport (i Altinn)	1. mars årlig	9

Historikk

Franzefoss Gjenvinning har drevet sorteringsanlegg i Lia siden 2017. Det er også deponi, pukkverk og et komposteringsanlegg på den samme lokaliteten.

Statsforvalteren har gjennomført tilsyn på anlegget for å påse at virksomheten etterlever vilkårene i tillatelsen.

Den til enhver gjeldende tillatelse, og alle tilsynsrapporter, er tilgjengelig på www.norskeutslipp.no.

Søknad

Den 9. juli og den 10. juli 2020 sendte Franzefoss Gjenvinning en søknad om endring av rammene (fraksjonene) i tillatelsen til drift av sorteringsanlegget. Vedlagt søknaden fulgte en prosedyre for mottak og sanering av fritidsbåter.

Det søkes om to endringer av eksisterende tillatelse.

- 1) Det søkes om at typer avfall i rammen for mellomlagring av næringsavfall endres fra; 5000 tonn næringsavfall og 10 000 tonn bunnaske, til; 15 000 tonn næringsavfall.
- 2) Det søkes om tillatelse til mottak av inntil 100 tonn kasserte fritidsbåter pr år.

Franzefoss skriver at de i 2019 fikk en generell forhåndsgodkjenning som mottaker for tilskuddsordningen til behandling av kasserte fritidsbåter på sine anlegg. Og søker derfor om mottak, mellomlagring og behandling (sanering/kverning) av fritidsbåter.

I denne sammenhengen defineres en fritidsbåt som; et fartøy til sports- og fritidsbruk med skroglengde inntil 15 meter (49,21 fot), uavhengig av totalvekt, og som brukes utenfor næringsvirksomhet. Mindre fartøy som seilbrett, kano, gummibåt med skrog og kajakk, er også omfattet av ordningen.

Høringsuttalelser

Søknaden har vært ute til høring i perioden 26.1.2020 – 20.2.2020. Den ble kunngjort på Statsforvalterens hjemmeside, hos kommunen, og tilsendt sektormyndigheter og naboer.

I løpet av høringsperioden har vi mottatt tre merknader.

Oppsummert er uttalelsene som følger:

- Kommunen opplyser at de omsøkte endringene ikke er søknadspliktige etter plan- og bygningsloven.
- Trafikksituasjonen i området kan være utfordrende.
- Trafikksikkerhet for barn og unge til skoler og idrettsanlegg bekymrer naboene.

- Det har, periodevis, vært utfordrende med tilgrising av tilstøtende vegnett. Økt transportmengde kan bidra til at situasjonen forverres ytterligere, og rutinene for å forbygge tilgrising kan bli bedre.
- Næringsaktiviteten og tungtrafikken på Bjørkmyr, som kjøres via tilstøtende boligområder, utgjør en stor påkjenning for innbyggerne.
- Det vises til opprop mot massedeponier i Bratsberg og bydel Sør-Øst i Trondheim (pr 20.2.2020 1225 underskrifter).
- Det skal ikke etableres virksomhet som øker trafikken ut fra Lia pukkverk før Bjørka og Gisvold deponier for rene masser er avviklet.

Kommentarer fra Franzefoss:

I henhold til saksbehandlingsreglene for behandling av tillatelser etter forurensningsloven (forurensningsforskriften kapittel 36) er Franzefoss Gjenvinning gitt anledning til å kommentere de innkomne høringsuttalelsene. Merknadene er oversendt den 4.1.2024. Franzefoss har d.d. ikke uttalt seg.

Utkast til vilkår

Franzefoss fikk oversendt utkast til endring av vilkår i tillatelse 29.1.2020. De hadde ingen kommentarer til vilkårene på det tidspunktet.

På grunn av lang saksbehandlingstid har Franzefoss fått vedtak og vilkår til gjennomlesning på nytt den 9.1.2024. I e-post av 25.1.2024 har bedriften bemerket at teksten under tabellen i punkt 5.2 er feil. Det stemmer ikke at utslippet fra sorteringsanlegget går til sigevannsanlegget, det er eget utslipp. Det er også levert forslag til finansiell sikkerhet for anlegget.

Vi har rettet teksten i avsnitt 5.2. Finansiell sikkerhet følges opp i egen sak.

Krav til tillatelse

Det følger av forurensningsloven § 7 at hovedregelen er at ingen må «ha, gjøre eller sette i verk» noe som kan medføre fare for forurensning. Hva som forstås som forurensning fremgår av § 6. Etter § 11 har Statsforvalteren som forurensningsmyndighet på angitte områder myndighet til å gi tillatelse til forurensning. Drift av avfalls- og gjenvinningsanlegg krever tillatelse etter forurensningsloven (jf. § 29 første ledd).

Statsforvalterens vurdering

Ved avgjørelse av om tillatelsen skal endres, og ved fastsetting av vilkårene, skal Statsforvalteren som forurensningsmyndighet etter forurensningsloven § 11, legge vekt på de fordelene og ulempene som tiltaket for øvrig vil medføre. Dette innebærer at det må foretas en helhetlig vurdering der både forurensningsmessige hensyn, generelle miljøhensyn og alminnelige samfunnsmessige hensyn tas med i betraktningen. Det følger av både forurensningsloven og tilhørende forskrifter prinsipper som Statsforvalteren som forurensningsmyndighet skal legge til grunn ved behandling av søknad om tillatelser.

I juni 2017 kom Stortingsmelding nr. 45 (2016-2017) om Avfall som ressurs-avfallspolitikk og sirkulær økonomi. Norsk avfallspolitikk skal legge til rette for høy utnyttelse av ressursene i avfallet og trygg håndtering av farlig avfall. En forutsetning for gjennomføring av denne avfallspolitikken er at det finnes anlegg som tilbyr ulike løsninger for gjenvinning og behandling av avfall.

En tillatelse etter forurensningsloven vil innbefatte frekvensbaserte tilsyn/kontroller fra forurensningsmyndigheten, rapportering og om nødvendig pålegg/krav til undersøkelse.

Statsforvalteren mener endringen som Franzefoss har søkt om, er i tråd med de nasjonale målene for avfallshåndtering.

I det følgende avsnitt vil vi gjøre rede for våre vurderinger som knytter seg til endringene som er gjort.

Finansiell sikkerhet

Franzefoss Gjenvinning har krav om etablering av finansiell sikkerhet for mellomlagring av farlig avfall for dette anlegget. Vilkåret er oppdatert med ny tekst. Bedriften har sendt inn et oppdatert beregningsgrunnlag. Finansiell sikkerhet følges opp i egen sak.

Reguleringsbestemmelser

Trondheim kommune er planmyndighet og behandler søknader etter plan- og bygningsloven. De opplyser at de omsøkte endringene ikke er søknadspliktige etter plan- og bygningsloven. Gjeldende reguleringsplan med bestemmelser er R139A Lia pukkverk, avfallsdeponi og gang- og sykkelveg, vedtatt 26.3.2009.

Kommunen og Statsforvalteren kan ikke se at tiltaket kommer i strid med denne planen.

Støy og driftstid

Støyende kilder fra avfallsanlegg kan være konteinerskifte, lasting, lossing og kverning av avfall, sammenskyvning av avfall, inn- og uttrafikk fra transportører og kunder. Virksomheten skal uansett holde støynivået under fastsatte grenseverdier, innenfor tillatte driftstider.

Dersom det blir klager på støy, kan Statsforvalteren kreve støyberegninger, utslippsmålinger, og/eller målinger av støynivået i omgivelsene, for virksomhetens regning.

Typer, mengder og lagringstid

Generelt er det viktig for forurensningsmyndighetene å vite hvilke aktiviteter på et anlegg som kan utgjøre en forurensningsfare. I tillatelsen er det nå satt en ramme på hvilke typer og mengder avfall som kan mottas årlig, og hvor mye som kan mellomlagres til enhver tid på anlegget.

Rammevilkåret bidrar blant annet til kontroll på avrenning av vann, trafikk, og at kunder lettere kan vite at anlegget er godkjent for den type avfall som ønskes levert.

IED og BAT-konklusjoner

Industriutslippsdirektivet (IED – direktiv 2010/75/EU) ble implementert i norsk lovverk (avfallsforskriften kapittel 10 og forurensningsforskriften kapittel 36) gjennom EØS-avtalen 1. august 2016. Forurensede virksomheter er pålagt å begrense forurensningen, blant annet gjennom å bruke de best tilgjengelige teknikker (BAT).

Den 10. august 2018 ble såkalte BAT-konklusjoner vedtatt, gjeldende for avfallsbransjen. Til BAT-konklusjonene hører det til referansedokumenter (BREF), som beskriver kjente teknikker som er i bruk i Europa i dag, og hvilke som gir best beskyttelse for det ytre miljø. Til noen av disse teknikkene følger det med forpliktende grenseverdier, omtalt som utslippsnivåer (BAT-AEL). En viktig funksjon

ved direktivet, i tillegg til å redusere forurensning, er å ha et grunnlag for like konkurransevilkår for europeisk industri.

Forurensningsmyndighetene er forpliktet til å sette utslippsvilkår, slik at utslippene under normale driftsforhold ikke ligger over BAT-AEL.

Hvilke bransjer/aktiviteter/prosesser som er omfattet av kravet, framgår av en liste i vedlegg I til forurensningsforskriften kapittel 36 (eller innledningsvis i BREF). Det er her oppgitt terskelverdier, som er utslagsgivende for om man er omfattet eller ikke.

Franzefoss Gjenvinning ble pålagt å vurdere virksomhetens etterlevelse av BAT-konklusjonene (brev av 3.9.2020). Franzefoss sendte sin vurdering i brev av 20.3.2020, og konkludert med at; dersom virksomheten installerer avfallskvern vil kapasiteten bli over 75 tonn pr dag. De blir da omfattet av forurensningsforskriften § 36, vedlegg 1, punkt 5.3 b) ii) forbehandling før forbrenning eller samforbrenning. De er også omfattet av punkt 5.5 mellomlagring av farlig avfall over 50 tonn.

Utforming av anlegget

For å unngå forurensning eller ulemper for omgivelsene, mener vi anlegget må være utformet deretter. I dette ligger type dekke, bygninger, skjerming for naboer, avskjærende overvannsgrøfter, rensinnretninger eller lignende, som vi forventer at bedriften velger ut fra hensynet til ytre miljø. Med økt nedbør, mer ekstremvær og klimaendringer mener vi også bedriften må forebygge konsekvensene av dette.

I tillatelsen er det satt spesifikke krav til lagring og håndtering av enkelte avfallstyper. Hvis bedriften velger annen løsning, forventer vi at valget er basert på en faglig risikovurdering, og at løsningen gir minst like lav risiko og like god miljøbeskyttelse. Dette kan bli aktuelt tema på tilsyn. Statsforvalteren kan kreve ytterligere tiltak dersom løsningen ikke fungerer etter hensikten.

Rent og forurenset vann

Alt vann som har vært i kontakt med avfall, spyle- og vaskevann, kjøretøy, fartøy og lignende blir regnet som forurenset vann, og er ikke tillatt å slippe ut uten at målinger og/eller risikovurdering viser at det er akseptabelt. Det er opp til virksomheten å vurdere behov for rensing, og i så fall hvilken rensemetode som må til. Dette forventer vi vurderes av noen med fagkompetanse. Rent overvann må i størst mulig grad ledes utenom avfall.

En oljeutskiller kan ikke benyttes som et rensaneanlegg for avfallsforurenset vann, da det er konstruert for å kun separere olje og vann. Løsemidler og andre kjemikalier, som kan stamme fra ulike avfallstyper, kan redusere oljeutskillerens funksjon. Dette kan føre til utslipp av miljøgifter. En oljeutskiller skal derfor kun håndtere oljespill.

Dersom virksomheten har oljeutskiller og/eller rensinnretning, må bedriften gjøre målinger av utslippet etter et eget måleprogram. Måleprogrammet skal være representative for virksomhetens faktiske utslipp, og tilstrekkelig til å avdekke eventuelle uakseptable utslipp. Både måleprogram, plassering av prøvetakingspunkter, - metoder, og -frekvenser må vurderes av faglig sakkyndig.

I likhet med nasjonal standard (tillatelser gitt av Miljødirektoratet og Statsforvalteren), har vi strammet inn den generelle utslippsgrensen for olje (fra 50 mg/l til 20 mg/l). Vi mener dette skal være oppnåelig for virksomheten, da det i utgangspunktet ikke skal være utslipp fra virksomheten.

Støv

Virksomheten vil drive aktivitet som kan medføre støvutslipp til omgivelsene, særlig klipping/knusing av glassfiberbåter.

Som forurensningsmyndighet for den omsøkte virksomheten, vurderer Statsforvalteren støvutslippets påvirkning på det ytre nærmiljøet. Når støv/partikler legger seg, kan det føre til negativ påvirkning på naturverdier, eller være sjenerende for naboer.

Virksomheten skal jevnlig vurdere støvsituasjonen, og plikter å iverksette avbøtende tiltak dersom det er fare for nevneverdig støvutslipp. Vi stiller også krav til at værmessige tørre perioder vurderes særlig, og at støv på (offentlig) vei skal fjernes regelmessig, basert på

Trafikk til og fra anlegget

Statsforvalteren har ikke funnet grunnlag til å sette vilkår om trafikk til og fra anlegget. Det søkes ikke om en endring av den totale rammen for avfall på sorteringsanlegget.

Merknadene som gjelder trafikksituasjonen i nærområdet er ikke kommentert av veieier (fylke og kommune), foruten periodevis tilgrising av veinettet. Vi forventer at bedriften gjør relevante tiltak for å redusere tilgrising av veinettet, og at veieier følger opp dette direkte med bedriften/ bedriftene i området.

Det kommenteres i forbindelse med høringen at økt aktivitet i området ikke kan tillates før Bjørka og Gisvold massetipper er avsluttet. Det er ikke et vilkår vi kan stille til Franzefoss direkte, men fordi saksbehandlingen har tatt lang tid, er det slik at de aktuelle massetippene er avsluttet.

Grunnforurensning

Gnr. 113 og bnr. 22 i Trondheim kommune er allerede registrert i Miljødirektoratet sin database over eiendommer med forurenset grunn (Grunnforurensningsdatabasen). Området der Trondheim sorteringsanlegg er etablert er inkludert i Deponi Lia (lokalitet 11511).

På grunn av at virksomheten er omfattet av IED skal Franzefoss utarbeide tilstandsrapport i henhold til fase 1 i Miljødirektoratet sin veileder M-630/2016 «Tilstandsrapport for industriområder».

Databasen er bygget opp slik at bedriften/bedriftens konsulent selv kan opprette egne lokaliteter og legge inn data. Statsforvalteren får melding om dette og godkjenner innleggingen før denne blir synlig i databasen og eiendomsmatrikkelen. Data leveres på importformat, som finnes på <http://grunnforurensning.miljodirektoratet.no>. Her finnes også oversikt over hvilken informasjon som skal registres i henhold til databasens retningslinjer og nødvendig veiledningsmateriale.

Andre forurensningsmessige ulemper

Erfaringsvis har avfallsanlegg generelt et potensiale for forsøpling/flygeavfall, støv, lukt, skadedyr og opphoping av fugl. Dette kommer an på hvilke typer avfall som mottas på anlegget, og hvordan rutinene ved driften er. Slik dagens gjenvinningsstasjoner drives, er faren for at dette oppstår mindre. Vi mener likevel krav, om forebygging og nødvendige tiltak, må inn som vilkår i tillatelsen, slik at forurensningsfaren til enhver tid holdes nede. Ved klager eller andre årsaker, kan Statsforvalteren kreve utslippsmålinger eller lignende for virksomhetens regning.

Vurdering etter vannforskriften og naturmangfoldloven

Tiltak som medfører fare for forurensning, skal vurderes i henhold til vannforskriften og naturmangfoldloven.

Virksomheten er vurdert til ikke å komme inn under unntaksbestemmelsene i vannforskriften § 12, det er mulig å rense eventuelt utslipp slik at bestemmelsen i § 4 i vannforskriften kan overholdes, og målene i forvaltningsplanen kan oppnås.

Endringen det her søkes om påvirker ikke naturmangfold i nevneverdig grad, jf. naturmangfoldloven § 8. Det foretas derfor ingen vurdering av §§ 9 til 12 ut over det som ble vurdert i vedtaket av 16.8.2017.

Konklusjon

Statsforvalteren har vurdert søknaden og opplysningene som har framkommet under behandlingen og endrer Franzefoss Gjenvinning AS sin tillatelse etter forurensningsloven til virksomhet i Trondheim, som omsøkt og på vedlagte vilkår.

Statsforvalteren har ved avgjørelsen av om tillatelse skal gis og ved fastsetting av vilkårene lagt vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket, sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket vil medføre. Ved fastsetting av vilkårene har Statsforvalteren videre lagt til grunn hva som kan oppnås med best tilgjengelige teknikker.

Ansvarsforhold

Franzefoss Gjenvinning AS er ansvarlig for at anlegget drives i henhold til denne tillatelsen. Brudd på utslippstillatelsen er straffbart etter forurensningsloven §§ 78 og 79.

Denne tillatelsen fritar ikke Franzefoss Gjenvinning AS for å innhente nødvendige tillatelser fra andre sider av virksomheten, som for eksempel arbeidsmiljø, mattrygghet, brann- og eksplosjonsvern med mer.

Denne tillatelsen fritar ikke Franzefoss Gjenvinning AS for erstatningsansvar etter de alminnelige erstatningsregler, jf. forurensningsloven § 10 andre ledd. At forurensning er tillatt utelukker ikke erstatningsansvar for skade, ulempe eller tap forårsaket av forurensningen, jf. forurensningsloven § 56.

Det kan foretas endringer i denne tillatelsen i medhold av forurensningsloven § 18. Krav om endringer kan stilles både fra forurensningsmyndighetene og fra bedriften. En eventuell endringssøknad skal foreligge i god tid før endringen ønskes gjennomført. Tillatelsen kan tilbakekalles eller endres, jf. forurensningsloven § 18.

Forholdet til annet regelverk/myndigheter

En tillatelse etter forurensningsloven fritar ikke virksomhetens plikt til å innhente nødvendige tillatelser fra annet regelverk. Virksomheten må selv finne ut av dette med aktuelle myndigheter før oppstart.

Dette kan for eksempel være aktuelt for omlegging eller etablering av vann- og avløpsledninger (kommunen) og/eller vurdering etter vannressursloven (NVE). Også andre myndigheter kan være aktuelle.

I de tilfeller der det foreligger flere regelverk som omhandler samme forhold, er det de strengeste kravene som gjelder.

Regelhjelp

For informasjon om regler som kan være aktuelle for virksomheten/bedriften, viser vi til Miljødirektoratet sin hjemmeside www.miljodirektoratet.no.

Miljødirektoratet driver nettstedet www.avfallsdeklarerer.no for registrering av innlevert eller mottatt farlig avfall. Bedriften må etablere en elektronisk profil for å kunne deklare. Miljødirektoratet har utarbeidet «Brukerveiledning til avfallsdeklarerer.no» (N-255 | 2015), tilgjengelig på www.miljodirektoratet.no.

Gebyr

Franzefoss Gjenvinning AS er i brev av 29.1.2020 varslet om gebyr for Statsforvalteren sitt arbeid med saksbehandling. Statsforvalteren har ikke mottatt noen kommentarer på dette varselet. Vi varslet et gebyr for endring av tillatelse (bunnaske/næringsavfall), sats 8, og ett gebyr for ny tillatelse (kasserte fritidsbåter), sats 6. I og med at vi har valgt å inkludere mottak av kasserte fritidsbåter i eksisterende tillatelse, fremfor å endre en tillatelse og utarbeide en ny, så vedtar vi kun ett gebyr.

På bakgrunn av tidsbruk på endring av søknaden, er bedriften plassert i gebyrsats 6, jf. forurensningsforskriften § 39-3, jf. § 39-4. Sats 6 tilsvarer en ressursbruk på 1 ukeverk, og inkluderer blant annet innhenting av opplysninger, arbeidet med høring, telefonhenvendelser, e-postutvekslinger, og kollegaers/leders gjennomgang av saken. Det betyr at bedriften må betale et gebyr på kr 38 900,- for saksbehandlingen.

Faktura sendes fra Miljødirektoratet. Vedtak om gebyrsats kan påklages.

Klageadgang

Vedtaket om tillatelse kan påklages av sakens parter eller andre med rettslig klageinteresse. En eventuell klage bør inneholde en begrunnelse og hvilke endringer som ønskes. I tillegg skal andre opplysninger som kan ha betydning for saken, komme frem.

Klagefristen er tre uker fra dette brevet er mottatt. En klage skal sendes til Statsforvalteren. En eventuell klage fører ikke automatisk til at gjennomføringen av vedtaket utsettes.

Innsyn

Med visse begrensninger har partene rett til å se sakens dokumenter. Nærmere opplysninger om dette fås ved henvendelse til Statsforvalteren.

Tillatelsen blir offentlig tilgjengelig på www.norskeutslipp.no.

Med hilsen

Marit Lorvik (e.f.)
underdirektør
Klima- og miljøavdelingen

Sigrid Lund Drage
seniorrådgiver
Klima- og miljøavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent